

det har afhjulpet den Ulempe, der klæbde ved det oprindelige Lovforslag, idet det for den Procent, der kunde tilfalde de enkelte Tjenestemænd, foreslaar en faldende Skala for de højere Indtægter, saa har det til Gengæld medført saadanne Nedsættelser for de højeste Indtægter, at man kun i meget ringe Grad vil komme disse Tjenestemænd til Hjælp, saa Hjælpen i Virkeligheden bliver illusorisk, ja, det har helt strøget Hjælpen for Indtægter over 2,150 Kr. Det er et Nivellerings-system, som her er bragt i Anvendelse, jeg fristes til at sige, at der ligger nogen socialistisk Tendens i Forslaget, saaledes som det nu er formet: at stryge Dyrtidshjælpen for Indtægter, der ligger over en vis Grænse, saaledes at det kun bliver et i allerstængeste Forstand Nødstilskud, som dog saa godt som ikke kommer nogen til Hjælp, der tilhører en vis Mellemlasse, Folk, som ganske vist har en noget højere Løn end Underklassen, men til hvem der ogsaa stilles ganske andre Krav. Den tilsyneladende Lighed, man derved har søgt at skaffe, fremkalder i Virkeligheden en Ulighed. Der har været omdelt en lille Pjece til Rigsdagens Medlemmer med Tittelen „Tallene taler“. Naar man læser den og ser, hvilke tvungne Udgifter der paahviler de Tjenestemænd, der her er Tale om, og som falder langt stærkere paa Tjenestemænd med det, jeg vil kalde Mellemindtægter, end paa dem med de laveste Indtægter, bliver man overbevist om, i hvor høj Grad hine har vanskeligt ved at komme igennem under de nuværende dyre Tider. Det er jo saaledes, at den langt overvejende Del af den Indtægt, saadanne Tjenestemænd har, gaar til andre Udgifter end netop til Føden, saa at der kun bliver et meget ringe Beløb tilbage til Forplejning af Familien, og navnlig kniber det, naar der er mange Børn.

Hvad de forskellige Medlemmer i Folketinget har haft som Motiv til at slutte sig til dette Forslag, skal jeg ikke kunne sige. Jeg formoder, Motiverne har været forskellige. Det har maaske været Hensynet til Statskassen, maaske ogsaa det Hensyn, at der er andre Statsborgere, som ikke faar Tilskud, der ikke er bedre stillede end nogen af dem, hvem man nu har nægtet Tilskud eller nedsat Tilskuddet for, og endelig er den Tanke jo ogsaa kommet frem, at man skulde spare Pengene her for at give den Del af dem, som Finansministeren mente at kunne afse, en anden Anvendelse paa et senere Tidspunkt. Dette sidste Motiv mener jeg særlig er ufor-

ligt, thi det vil i Virkeligheden sige, at man tager fra de Tjenestemænd, som erkendes at trænge til denne Hjælp, for at give til andre, som staar i et ganske anderledes løst Forhold til Staten, og overfor hvilke den ikke har de samme Forpligtelser som overfor dem, der er knyttede i fast Tjenesteforhold til den.

Vi har ikke kunnet slutte os til Lovforslaget, som det foreligger, og har derfor stræbt at forbedre det ved at stille en Række Ændringsforslag, som forandrer de Tilskud, der skal gives, saaledes at der i de tre første Klasser: a., b. og c., gives 75 Kr. til gifte, ligesom vi beholder Folketingets Forslag om 25 Kr. pr. Barn. I de sidste to Klasser har vi foreslaaet, at der desuden skal gives hver Familiefader 50 Kr. Vi har ligeledes foreslaaet i Ændringsforslag Nr. 9 at lade bortfalde Bestemmelsen om, at det Beløb, som de paagældende tjener ud over deres Tjenesteindtægt, skal medregnes til denne i Beregningen over, om de er berettigede til at komme i Betragtning ved Uddelingen af Dyrtidshjælp. Vi kan ikke godkende den Betragtning, at det, en saadan Tjenestemand erhverver ved Overarbejde, maaske meget strengt Overarbejde, eller ved Ekstraarbejde for private, idet han søger at holde sin Familie oppe og hindre den i at synke ned i et andet Samfundsplan, skal honoreres med, at han ikke kan komme i Betragtning ved Uddelingen af denne Dyrtidshjælp. Vi har undtaget den Indtægt, vedkommende har af Formue, fordi overfor en saadan Indtægt kan den Betragtning ikke gøres gældende.

Det Forslag, vi har fremsat, vil selvfølgelig stille et større Krav til Statskassen end det, som er oversendt hertil fra Folketinget. Vi har søgt af Hensyn til Statskassen at begrænse Udgiften bl. a. ved at undtage de ugifte fra at komme i Betragtning, idet vi har den Formening, at selv om Tiderne kan være svære, kan de dog langt lettere bæres af dem, der ingen Familie har, end af Familieforørgere. Naturligvis vil Forslaget desuagtet medføre en Merudgift, men denne vil dog i hvert Fald ikke bringe os op paa Højde med det, den højtærede Finansminister havde foreslaaet, og som altsaa han, der i første Linie har Ansvaret for Statskassen, har ment at kunne undvære til dette Formaal.

Jeg maa maaske tilføje, hvad jeg vist glemte at nævne før, at foruden dem, der efter Folketingets Forslag kan faa Tilskud, har vi medtaget endnu en Klasse under f.,